

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 7.

Sjette Session.

Tolvte Møde.

Freddagen d. 20de October.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage Spørgsmaal om Fremme af det af Landstingsmanden for 4de Kredts (Krabbe) indbragte Forslag til en Adresse til Hans Majestæt og eventualiter Formandens Forslag om Behandlingsmaaden af denne Sag. Forslaget har været henlagt paa Thingets Bord til Efterretning for de Herrer Medlemmer. Den ærede Landstingsmand for Bornholm har Ordet.

Krabbe: Forinden jeg gaaer videre, skal jeg ubede mig, den ærede Formands Tilladelse til at oplæse den i Folkethinget vedtagne Adresse. Det er forøvrigt en Selvfølge, at, hvis mit Forslag gaaer igjennem, bliver det nødvendigt, at der overalt, hvor Folkethinget nævnes i Adressen, sættes „Landstinget“ i den Adresse, som af Landstinget maatte indgives.

Mit Forslag lyder saaledes:

„Som Svar paa det allerhøieste Budskab til den nu forsamlede Rigsdag, har Folkethinget i dets Møde den 16de dennes vedtaget, ved en Deputation at overrække Hans Majestæt Kongen en saalydende allerunderdanigst Adresse:

Allernaadigste Konge!

„I det allerhøieste Budskab til Rigsdagen har Deres Majestæt udtalt det

Haab, at det store Værk — Ordningen af Monarchiets Forfatningsforhold — ved den nu forsamlede Rigsdags redelige og forstandige Medvirkning vil gjøre et Skridt fremad, saa at det snart vil kunne tilendebringes i lykkelig Samdrægtighed.

Folkethinget skal visseligen stræbe at gjøre Sit hertil; men som det første og væsentlige Skridt imod dette Maal ansee vi en aaben Udtalelse fra Rigsdagen til Deres Majestæt angaaende dette for Fædrelandets Fremtid — saa afgjørende Anliggende — en Udtalelse, som vi derfor skulle give med al den Frimodighed, som maa fremgaae af Overbeviisningen om, at vi som Folkets lovlige Repræsentation ikkun udtale, hvad der overalt i Folket vil finde den stærkeste Gjenslang.

Folkethinget erkender fuldtvel Nødvendigheden af, at de forskjellige Deres Majestæts Scepter betroede Lande samles til en Enhed i en fast Statsorden, for at den nuværende forviklede Tilstand kan bringes til at ophøre. Vi ere ogsaa forvissede om, at dette Maal vil kunne naaes, naar Forfatningsværket gennemføres af en Regjering, der veed at forene Kongens og Folkets Tillid, og ikke vil oversee det danske Folks velbegrundede Ret.

Den danske Rigsdag har paa umiskjendelig Maade vist sin Rebebonhed til at lette Tilblivelsen af en Fællesforfatning, navnlig ved ikke at gjøre Paastand paa nogen umiddelbar Indskyldelse paa dennes Indhold; men, allernaadigste Konge! Rigsdagen har dog herved maattet gaae ud fra den Forudsætning, at den paa tænkte Fællesforfatning, der skal omfatte